

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Az akcióbaromfi nem tette
olcsóbbá a baromfipiacot*

Forrás:

*S Orai Újság*Bp.
(Hely)

1918. IX. 7.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Az akcióbaromfi nem tette olcsóbbá a baromfipiacot

Ma is kétszáz koronánál kezdődik a liba ára — Egy társzeker zöldség, amiből a köznépnek nem jut

— Saját tudósítónktól —

Napok óta egyre-másra jelennek meg a kommunikék a lapokban a baromfiakció nagy sikeréről, a leírhatatlan olcsóságról, ami az akció következtében a baromfipiacon beállott. Beszéltek és irtak arról, hogy a csirke kilója 14 korona, a kacsáé, a libáé alig valamivel több és kapható bőséges mennyiségben mindegyik fajta. Odákat zengtek arról, hogy milyen mesés állapotok következnek majd ezután, az olcsó baromfi következtében le fognak szállni általában a husarak és hozzájuthat a hushoz ezután Budapest ama rétege is, amely két esztendő óta csak emlekezetből tudja, hogy ilyenmü emberi táplálék is volt a világon. Maga Nagy Ferenc államtitkár is nyilatkozott a baromfiakció folytan beállandó olcsóbbodásról. Már az államtitkár nyilatkozata folytán is lázas várakozással lestük a mézárosok kirakatait, hogy mikor fogják kiírni az olcsó husarakat.

Vártunk vagy tíz napig, de bizony hasztalan. A budapesti mézárosokat, akiket nem hatott meg az akciós marhahus, nem ijeszti meg az akciós baromfi sem. Nem lesz ő olcsóbb, ha bármilyen akció

következik. Az akció-marhahus ugyan kimérik, de más hus nem lesz náluk olcsóbb.

Ellenben nem lesznek olcsóbbak a vásáresarnoki baromfikofák sem. A nagy vásáresarnok előtti téren ma is csak milliomosok vásárolhatnak. 200 koronán alul nincs liba. Ellenben annint négy kilogrammnál súlyosabbnak látszik, már 250 koronán alul szóba sem áll a vevővel az árus. És megmérni nem hajlandó, mert ő „átaljában” vette. *Egy kis kacsra 150 korona, egy rántani való csibe 30—35 korona, nagyobb 50 korona.* Benn a esarnokban a levágott liba ára kilogrammonként 44 korona, a hájé 60. *Kacsra, tyúk hasonló előkelő áraknak örvendenek.* Az akció-baromfi pedig, az olcsót, a mesésen szinte hasztalanul kerestük. Hiszen, valószínűleg létezik valahol, de mit ér, ha a közönség nagyrésze nem tud hozzájutni.

Aminthogy nem tud hozzájutni sokkal egyszerűbb dologhoz sem. Például ma reggel az egész Dunaparton nem lehetett látni sehol zöldséget. Végre jött egy bolgár kertész egy hatalmas társzekerrel. A szekér szintültig telve gyönyörű frissen szedett zöldséggel, sárgarépával. A közönség tájékozatlanabb

része rohant a szekérhez. Hogy majd vesz belőle. *A kertész szóba sem állott velük.* A körülötte csoportosuló kofákkal tárgyalt és nekik adott el. Próbálták tehát ezektől a viszontelárusítóktól venni. *Azok sem adtak. Máshová viszik — ugymond — a csarnokba, a városba. De hova? Ezt sehogy sem lehetett megtudni.*

Egy ur, akinek zöldségre nélkülözhetetlen szüksége volt rendőrhöz fordult. Előadta neki, hogy az mégsem járja, hogy a vevőközönség zöldség nélkül kénytelen a piacról hazamegyeni, holott ott áll az áru, uzsorások részére fentartott szekér. A rendőr el is ment a szekérhez, de zöldséget nem szerzett, mert a „kiskereskedőket nem lehet megakadályozni a vásárlásban”. Hiszen ez rendben volna, de miért nem kényszerítheti a rendőr ezeket a kiskereskedőket az eladásra? Miért engedi a nélkülözhetetlen árut kivinni a piacról?

Ez az a kérdés, amire az egyszerű rendőr nem tudott feleletet adni. És ez a szervezett rablás az, amivel

szemben minden hatóságunk tehetetlen. *Ha bármely élelmiszerből nincs túlbőség, abban rögtön beáll a legképtelenebb inség.* A piacról teljesen eltűnik az áru, a közönség normális uton, normális áron abszolúte képtelen hozzájutni. Ellenben van annak minden titokban, akinek a fantasztikus árak legmagasabbja sem túl sok.

Az a szekér zöldség, amely melől a közönségnek üresen kellett eltávoznia, csak egy szimptomája annak a tehetetlenségnek, amellyel a

hatóságok, a közönség is nézni kénytelenek azt a szervezett rablást, amely nyíltan, piacokon a husunkra, a vérünkre megy, amely az élet legelemibb szükségleteivel rabol meg, uzsoráz ki bennünket, szegény védtelen fogyasztókat egészen addig, amíg valamennyien össze nem fogunk roppanni. Vajjon azulán kit fognak tovább szipolyozni? Hogy erre sohasem gondolnak azok, akik csak a momentan horribilis hasznot látják maguk előtt.

De ha ők nem gondolnak, vajjon nincs eszköz, nincs mód, amellyel a telhetetlen, vak önzésnek ezt a legrettenetesebb fajtáját megfékezni lehetne?

Vajjon Nagy Ferenc államtitkár ur, aki kijelentette, hogy az akció következtében jóval olcsóbb lesz a baromfi, a rendelkezésére álló kivételes hatalommal nem tudna-e alaposan közbük vágni a lelketlen kufároknak és nem tudna-e az olcsóság tekintetében tett kijelentéseinek tüzet-vással érvényt szerezni, a közönséggel szemben tett kötelező ígérteit a legerélyesebb eszközök igénybevételével bevaltítani? Nekünk az a meggyőződésünk, hogy tudná! Csak nagyon kellene akarnia. Olyan nagyon, hogy semmi másra nem tekintene, csak arra, hogy a fogyasztónak nevezett közönség tényleg fogyasztáshoz jusson is.